

- 5) kötelezze a Tanácsot a fellebbezőnek a jelen eljárás során felmerült költségei viselésére;
- 6) kötelezze a Tanácsot kártérítés fizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fenntartja, hogy a Tanács és a Bizottság kötelesek tiszteletben tartani az emberi jogokról szóló európai egyezmény (az Egyezmény) által védett jogokat, és nem szüntethetik meg e kötelezettséget, hacsak e megszüntetés következtében nem biztosított „legalább egyenértékű védelem”.

Fenntartja továbbá, hogy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának (ENBT) tevékenysége révén biztosított védelem nem egyenértékű azzal, amit az Egyezmény nyújt.

A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor:

- i) nem állapította meg közvetlenül, hogy az ENBT az Egyezménnyel, különösen az Egyezmény 6., 8. és 13. cikkével, valamint első jegyzőkönyvének 1. cikkével *egyenértékű védelmet* biztosított-e; és
- ii) az ENBT tevékenységét közvetve *a ius cogens* elve alapján, és nem az Egyezmény 6., 8. és 13. cikke, valamint az első jegyzőkönyvének 1. cikke által biztosított védelem alapján és arra hivatkozással vizsgálta.

Továbbá azt állítja a fellebbező, hogy az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a tulajdon használatára vonatkozó korlátozás a tulajdonhoz való jog lényegét tekintve nem releváns.

(¹) Az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint a 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet huszonötödik alkalommal történő módosításáról szóló, 2003. november 20-i 2049/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 20.o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 2. kötet, 219. o)

(²) Az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzeszközök és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.)

2006. szeptember 26-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-401/06. sz. ügy)

(2006/C 294/55)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: D. Triantafyllou meghatalmazott)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a hagyatéki gondnok tevékenységét illetően a teljesítés helyét nem az 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik HÉA-irányelv (¹) 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján határozza meg, ha a szolgáltatást a Közösségen kívül letelepedett személyeknek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtják – nem teljesítette a hatodik HÉA-irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontjából eredő kötelezettségeit.
- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A hatodik HÉA-irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik franciabekezdése szerint az olyan szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedett személyeknek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtják, a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol a címzett gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye található, vagy ezek hiányában, ahol a lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van. E szolgáltatások a tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások. A jelen irányelvi rendelkezés olyan kollíziós szabály, amely meghatározza a szolgáltatások adóztatásának helyét, és körülhatárolja a tagállamok hatáskörét.

A német jogszabályok és az azokon alapuló adóhatósági eljárási gyakorlat szerint a hagyatéki gondnok szolgáltatásának teljesítési helye az a hely, ahonnan a vállalkozó a szolgáltatást nyújtja. E szolgáltatások esetében tehát a teljesítési helyet nem az irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján kell meghatározni, ha azokat a Közösségen kívül letelepedett személyeknek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtják.

E törvényi szabályozás és közigazgatási gyakorlat nincs összhangban a hatodik HÉA-irányelv 9. cikkének rendelkezéseivel. Azok a szolgáltatások, amelyeket a hagyatéki gondnok e minőségben nyújt a Közösségen kívül letelepedett személyeknek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak, olyan szolgáltatások, amelyek teljesítési helyét a hatodik HÉA-irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján kell meghatározni.

A német kormány érvelésével szemben a Bizottság álláspontja az, hogy a hagyatéki gondnok tevékenysége azon tevékenységek közé tartozik, amelyeket főszabály szerint és általában ügyvédek végeznek. A minősítés alapját nem a szakmai cím, hanem maga a tevékenység képezi: a szolgáltatás jellege az irányadó.

Az „egyéb hasonló szolgáltatások” kifejezés fogalma nem olyan elemre vonatkozik, amely a hatodik HÉA-irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik franciabekezdésében említett tevékenységekben közös. Az is elegendő, ha a minősítendő szolgáltatás az e rendelkezésben kifejezetten nevesített tevékenységek közül valamelyikhez hasonlít. Ez a helyzet akkor, ha mindkét tevékenység ugyanarra a célra irányul. A Bíróság határozata szerint az ügyvédi szolgáltatás célja főszabály szerint és általában az ügyfél érdekeinek képviselése és védelme. Amennyiben a Bíróság „a megbízó érdekeinek képviselése és védelme” mellett foglalt állást, akkor e feltételnek vonatkoznia kell a hagyatéki gondnok tevékenységére is: utóbbi ugyanis az örök-hagyó érdekeit képviseli és védelmezi. A tevékenysége a független kijelölt képviselő vagy tanácsadó tevékenységének felel meg. Abból a körülményből, hogy a hagyatéki gondnokság nem az ügyvédség számára van fenntartva, még nem lehet arra következtetni, hogy a két tevékenység nem ugyanarra a célra irányul.

(¹) HL 145., 1. o.; magyar nyelvű kiadása 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-253/02. sz., Chafiq Ayadi kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2006. július 12-én hozott ítélete ellen Chafiq Ayadi által 2006. szeptember 27-én benyújtott fellebbezés

(C-403/06P. sz. ügy)

(2006/C 294/56)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Chafiq Ayadi (képviselek: H. Miller solicitor és S. Cox barrister)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét;
- nyilvánítsa a 881/2002/EK tanácsi rendelet (¹) 2. és 4. cikkét, valamint az I. mellékletét semmisnek, annyiban, amennyiben a fellebbezőt közvetlenül és személyében érintik;
- kötelezze a Tanácsot a fellebbezőnek az e fellebbezés és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során felmerült költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor:

- a) nem állapította meg, hogy az EK 308. cikk az EK 60. és az EK 301. cikkel együtt nem ruházta fel a Tanácsot a vitatott rendelkezések elfogadására vonatkozó hatáskörrel;
- b) nem állapította meg, hogy a vitatott hatáskörök gyakorlása sértette a szubszidiaritás alapvető elvét, és/vagy az EK 5. cikk második bekezdését;
- c) nem állapította meg, hogy a vitatott rendelkezések elfogadása lényeges eljárási szabályt sértett, nevezetesen azon követelményt, hogy a Tanács megfelelően indokolja, hogy a szükségesnek tekintett intézkedéseket miért nem állapítják meg az egyes tagállamok;
- d) megállapította, hogy az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának (ENBT) az Egyesült Nemzetek tagállamait felszólító határozatai kötelezőek a tagállamokra és/vagy a Közösségre;
- e) megállapította, hogy valamely ENBT-határozatot végrehajtó közösségi intézkedést a közösségi bíróságok csak *ius cogens* normára hivatkozva semmisíthetnek meg, és amikor nem állapította meg, hogy az ilyen intézkedést megsemmisíthetik az Egyesült Nemzetek jogrendszerében elismert emberi jogok védelme érdekében;
- f) nem állapította meg, hogy a 881/2002 rendelet vitatott részei sértik a fellebbező emberi jogait.

(¹) Az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzeszközök és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű kiadása 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.)